

Brüsszel, 2015. november 16.
(OR. en)

13989/15

COMPET 507
MI 711
IND 183

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága
Tárgy:	<i>A Tanács 2015. november 30-i és december 1-jei ülésének (Versenyképesség) előkészítése</i> Versenyképességi állapotfelmérés: Gazdasági fejlemények és a versenyképesség szempontjának érvényesítése valamennyi szakpolitikai területen – <i>A Bizottság beszámolója</i> – <i>A versenyképesség szempontjának általános érvényesítéséről szóló elnökségi jelentés előterjesztése</i> – <i>Véleménycsere</i>

BEVEZETÉS

Az Európai Tanács 2014 márciusában kijelentette, hogy Európának mind a termelés, mind a beruházások vonatkozásában erős és versenyképes iparra van szüksége, mivel ez a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés motorja.

Az Európai Tanács hangsúlyozta, hogy e cél teljesítése érdekében minden uniós szakpolitikai területen figyelembe kell venni az ipari versenyképesség szempontját, vagyis **általánosan érvényesíteni kell a versenyképességet.**¹

¹ A 2014. március 21-i EUCO 7/1/14 dokumentum.

Az Európai Tanács kérése meghallgatásra talált az Olaszország, Lettország és Luxemburg alkotta elnökségi triónál (2014 második fele – 2015 vége), amely közös munkaprogramja egyik legfőbb prioritásává tette azt.²

Az olasz és a lett elnökség során végzett munkára építve a luxemburgi elnökség az elmúlt hat hónapot arra használta fel, hogy átültesse a gyakorlatba néhány olyan újítást, amely még inkább elősegíti azt, hogy a gyakorlatban is megvalósuljon a versenyképesség szempontjának általános érvényesülése a Tanács versenyképességi formációjában (a továbbiakban: a Versenyképességi Tanács).

A luxemburgi elnökség különösen a két alábbi munkaágra összpontosított:

- olyan **új munkamódszerek** bevezetése, amelyek célja, hogy elősegítsék a versenyképesség általános érvényesülésének megvalósulását, miközben javítják a Versenyképességi Tanács működését is. E módszerek közé tartozik a „versenyképességi állapotfelmérés” bevezetése, „a versenyképesség szempontjának általános érvényesítéséről szóló elnökségi jegyzék” létrehozása, amely kiterjed azokra a legfontosabb folyamatban lévő és jövőbeli javaslatokra, amelyek jelentős hatást gyakorolhatnak a versenyképességre, valamint ide tartozik az együttes munkacsoporti ülések szervezése a különböző szakterületek között a versenyképesség integrált megközelítésének ösztönzése érdekében.
- **az EU versenyképességéhez kapcsolódó érdemi kérdések** – például a beruházási környezet javítása az EU-ban, a magas energiaigényű iparágak versenyképességének erősítése, az egységes piac működésének és a szabályozási keret általános minőségének a javítása, valamint a kkv-k igényeinek jobb figyelembe vétele³ – mélyreható elemzése az esetleges szűk keresztmetszetek és az intézkedési prioritások azonosítása érdekében.

Az elnökség **az európai hozzáadott érték azonosításának** szemszögéből közelítette meg a munkát, és olyan uniós szintű intézkedésekre összpontosított, amelyek kézzel fogható eredményeket hozhatnak a polgárok és az üzleti vállalkozások, különösen a kkv-k számára.

² 11258/14.

³ E kérdések részletes áttekintését a jelentés szövege tartalmazza.

A mellékletben foglalt jelentés célja, hogy az ebben az összefüggésben végzett munka alapján számba vegye az elért eredményeket és áttekintést nyújtson a luxemburgi elnökség alatt végzett munkáról.

Ajánlásokat tartalmaz továbbá arra vonatkozóan, hogy a jövőben miként lehetne tovább javítani a versenyképesség általános érvényesítését, amelyeket a következők szerint lehet összefoglalni:

- Magas prioritást kell biztosítani a **versenyképességre vonatkozó integrált megközelítés** további előmozdításának a Versenyképességi Tanácson belül és a Tanács különböző formációi között.
- Helyénvaló, hogy a Versenyképességi Tanács kiaknázza és továbbfejlessze a **versenyképesség szempontjának általános érvényesítéséről szóló elnökségi jegyzéket és a versenyképességi állapotfelmérést** mint a versenyképesség általános érvényesülésének és a Versenyképességi Tanács jobb működésének nyomon követésére szolgáló eszközöket. Ezek az eszközök várhatóan segítik majd a Tanácsot abban, hogy teljesítse megbízatását és kellő időben reagáljon a reálgazdaságot érintő fontos kérdésekre.
- A versenyképesség **általános érvényesülését nemzeti szinten is biztosítani** kell, mégpedig megfelelő koordinációs erőfeszítéseken keresztül. Ebben a tekintetben hasznos lehet a versenyképesség szempontjának általános érvényesítéséről szóló elnökségi jegyzék.
- A versenyképességhez kapcsolódó jelentős politikai folyamatok – például a **digitális egységes piaci** stratégia és az **egységes piaci stratégia** – kormányzását meg kell erősíteni, a Versenyképességi Tanácsnak pedig aktívan szerepet kell ebben vállalnia.
- Helyénvaló, hogy a Bizottság részletesebb információkkal szolgáljon azoknak a **Bizottság által tervezett konkrét fellépéseknek az időzítéséről és tartalmáról**, amelyek a versenyképesség általános érvényesítésének az elmélyítését célozzák, legyen szó akár horizontális, akár ágazatspecifikus intézkedésekről.
- A **versenyképességgel és növekedéssel foglalkozó magas szintű csoportot** be kell vonni az általános érvényesítéssel kapcsolatos kérdések előkészítésébe és további elemzésébe, és a csoportnak a jövőben is nyomon kell követnie a **tanácsi következtetések végrehajtását**.

A luxemburgi elnökség felkéri a jövőbeli elnökségeket és a Bizottságot, hogy építsenek e jelentés megállapításaira és mérleeljék hogy azokra a jövőben visszatérnek.

A VERSENYKÉPESSÉG ÁLTALÁNOS ÉRVÉNYESÜLÉSÉNEK MEGVALÓSÍTÁSA

A JELENLEGI HELYZET ÉS A KILÁTÁSOK

AZ ELNÖKSÉG JELENTÉSE

I. A VERSENYKÉPESSÉGI TANÁCS MEGBÍZATÁSA

A versenyképesség szempontjának szisztematikus figyelembevétele nem új gondolat a Tanácsban. A Versenyképességi Tanács 2002. évi létrehozásakor a cél az volt, hogy a versenyképesség stratégiai megfigyelőjének a szerepét töltsse be.⁴

A Versenyképességi Tanács néhány hónappal a megalakítása után, az Európai Tanács 2003. márciusi ülésén széles körű megbízást kapott, amelynek értelmében a tanácsi döntéshozatali eljárások keretében tényleges konzultációkat kell folytatni vele az olyan javaslatokról, amelyek vélhetően jelentős hatást fejtenek ki a versenyképességre, azzal együtt, hogy valamennyi tanácsi formációnak feladata felmérni tevékenységi területének hatását.⁵

Az Európai Tanács ezzel egyidejűleg kijelentette, hogy a Versenyképességi Tanácsnak horizontális szerepe van, amelyet aktív módon kell betöltenie: elő kell segítenie a versenyképességet és a növekedést, és rendszeresen felül kell vizsgálnia mind a horizontális, mind pedig az ágazati kérdéseket.⁶

II. A VERSENYKÉPESSÉGI TANÁCS MŰKÖDÉSÉNEK JAVÍTÁSA

A Versenyképességi Tanács számára folyamatosan nehézséget okozott, hogy eleget tegyen ennek a szerepnek, és egyetértés alakult ki azt illetően, hogy új munkamódszereket kell kidolgozni a hatékonysága javítása érdekében.

⁴ A Tanács ipari, belső piaci és kutatási formációinak összeolvasztása nyomán.

⁵ 8410/03.

⁶ Ugyanott.

Ennek megfelelően az olasz elnökség alatt 2014 szeptemberében a Versenyképességi Tanács úgy határozott, hogy „*strukturáltabb és szisztematikusabb módon kell ellátnia azon megbízatását, hogy megvizsgálja az összes olyan releváns javaslatot, amelyek jelentős hatást fejtenek ki a versenyképességre*”, és hogy „– a Bizottság által nyújtandó információk alapján – rendszeres időközönként megbeszéléseket kell tartani az ipari versenyképesség minden uniós szakpolitikai területen való érvényesítésének végrehajtásáról”, [amelyre az Európai Tanács a 2014. márciusi ülésén szólított fel]^{7, 8}.

Ezt követően az alábbi konkrét lépések megtételére került sor a Versenyképességi Tanács működésének javítása céljából.

i) A versenyképességi állapotfelmérés

A luxemburgi elnökség a tagállamok és a Bizottság határozott támogatásával új munkamódszert vezetett be a Versenyképességi Tanács stratégiai szerepének megerősítése céljából: a versenyképességi állapotfelmérést (a továbbiakban: az állapotfelmérés).

Az állapotfelmérés célja, hogy lehetővé tegye a miniszterek számára prioritások előterjesztését és azt, hogy reagáljanak sürgős kérdésekre és fejleményekre minden olyan területen, amely releváns a Versenyképességi Tanács fő tevékenységi köre, vagyis a reálgazdaság szempontjából.

Az állapotfelmérés a miniszterek és a Bizottság közötti nyitott vita formáját ölti, amelyre a Versenyképességi Tanács minden ülésének kezdetén kerül sor. Ami az eredményeket és a nyomon követést illeti, a szándék a jelenlegi helyzet áttekintése, a Tanácsban és annak előkészítő szerveiben végzendő további munka prioritásainak azonosítása, valamint a fontos kérdésekkel kapcsolatos nemzeti szintű koordináció megerősítéséhez való hozzájárulás.

A tartalmi kérdések mellett az „állapotfelmérés” eszközül szolgál a Versenyképességi Tanács üléseinek spontánabbá és interaktívabbá tételéhez, és ezzel dinamikájának javításához is.

Az első állapotfelmérésre a Versenyképességi Tanács 2015. október 1-jei ülésén került sor. Két fő elem alkotta:

⁷ Ugyanott.

⁸ 13338/14.

- a) a Bizottság beszámolója a versenyképesség és a piaci integráció legfőbb mutatóiról, például az áruk és szolgáltatások kereskedelmi integrációjáról, valamint a kkb és a beruházások legújabb tendenciáiról. A beszámolóban egy fontos terület kapott kiemelt hangsúlyt: a környezetvédelmi politika és a szabályozás javítása közötti kapcsolat, valamint – általánosabb összefüggésben – az, hogy biztosítani kell a szabályozási keret kiszámíthatóságát, egyértelműségét és következetességét.
- b) a versenyképesség szempontjának általános érvényesítéséről szóló elnökségi jegyzék: ez a nem hivatalos elnökségi munkadokumentum indikatív és nem kimerítő áttekintését adja azon jelenlegi és küszöbön álló uniós kezdeményezéseknek, amelyek vélhetően jelentős hatást gyakorolnak majd a versenyképességre, ideértve a többi tanácsi formáció feladatkörébe tartozó kezdeményezéseket is. Annak megkönnyítése érdekében, hogy a Versenyképességi Tanács betölthesse a belső piac integritásának és megfelelő működésének nyomon követésével kapcsolatos szerepét, a jegyzékben kiemelten szerepelnek a belső piacra vonatkozó jogalappal (EUMSZ 114. cikke) rendelkező kezdeményezések.

Az állapotfelmérés alapján érdemi és nyitott vita zajlott azokról a fő prioritásokról, amelyeket a versenyképesség általános érvényesítését illetően a miniszterek azonosítottak. A szabályozás hatékonyságának kérdése tekintetében elősegítette annak tisztázását is, hogy nem áll fenn szükségszerűen közvetlen kapcsolat a jogszabályok célkitűzéseinek mértéke és az általuk teremtett szabályozási teher között, vagyis lehetséges nagyra törő célokat kitűzni úgy, hogy a szabályozási teher minimális maradjon.

Az állapotfelmérés keretében zajló jövőbeli viták javítása érdekében a miniszterek a következő javaslatokat fogalmazták meg, és vették figyelembe:

- Erőteljesebb hangsúlyt kell helyezni a mikrogazdasági elemzésre a legfrissebb rendelkezésre álló adatok alapján, valamint az EU és a harmadik országok versenyképességének az összehasonlítására (a „nemzetközi dimenzió”).
- Világosabban el kell különíteni az állapotfelmérés keretében a Bizottság beszámolója, illetve a versenyképesség szempontjának általános érvényesítéséről szóló elnökségi jegyzék alapján folytatott vitát.
- A versenyképesség szempontjának általános érvényesítéséről szóló elnökségi jegyzéket nem kell teljes egészében megvitatni. Ehelyett az elnökségnek minden tanácsi ülésen ki kell választania egy-két kérdést, amelyről mélyreható vita folya.

- A versenyképesség szempontjának általános érvényesítéséről szóló elnökségi jegyzék hasznos eszköze lehet a versenyképesség szempontjából legfontosabb kérdések nyomon követésének. A tagállamok felhasználhatják a jegyzéket a nemzeti közigazgatási szerveken belüli koordináció céljára is.
- Mérlegelni kellene egy strukturáltabb megközelítés kialakítását az egyes tanácsi üléseken megvizsgálandó kérdések és mutatók tekintetében.

ii) Magas szintű versenyképességi és növekedési munkacsoport

Az olasz elnökség során a Coreper (I. rész) irányítása alá tartozó munkacsoportként hivatalosan létrejött a magas szintű versenyképességi és növekedési munkacsoport.⁹

A munkacsoport feladata, hogy támogatást nyújtson a Versenyképességi Tanácsnak, többek között a versenyképesség nyomon követése és általános érvényesítése terén.

A folytonosság előmozdítása érdekében a munkacsoport élére állandó elnökséget neveztek ki az Olaszország, Lettország és Luxemburg alkotta elnökségi trió idejére. A trió megállapodott arról, hogy a munkacsoport lett tagját nevezi ki a munkacsoport elnökévé, Olaszország és Luxemburg pedig egy-egy alelnököt nevezett ki.¹⁰

Az elnökségi trió idején a munkacsoport mélyreható megbeszéléseket folytatott a versenyképesség általános érvényesítésének fontos kérdéseiről, többek között az energiaunióról, a tőkepiaci unióról és nemzeti versenyképességi hatóságok esetleges létrehozásáról.¹¹

A lett elnökség során a munkacsoport áttekintette a Versenyképességi Tanács által a múltban elfogadott következtetések végrehajtását, hogy szisztematikusan felmérje, hogy a Tanács, a Bizottság és a tagállamok eleget tesznek-e a kötelezettségvállalásaiknak.

⁹ 15006/14.

¹⁰ Ezenkívül az olasz alelnök külön megbízást kapott az elnökségi triótól arra, hogy fogalmazzon meg olyan, stratégiákra, az irányításra és az operatív működésre vonatkozó javaslatokat, amelyek segítségével maradéktalanul ki lehet aknázni a munkacsoportban rejlő potenciált az európai versenyképesség javára.

¹¹ Az öt elnöknek a gazdasági és monetáris unió teljes megvalósításáról szóló jelentésében javasoltak szerint.

A helyzet jövőbeli javítása érdekében a munkacsoport kérte, hogy szorosabban vonják be a Versenyképességi Tanács napirendjén szereplő nem jogalkotási kérdések előkészítésébe és nyomon követésébe, beleértve az állapotfelmérésben azonosított kérdéseket is, valamint hogy biztosítsák a megfelelő koordinációt a magas szintű versenyképességi és növekedési munkacsoport és a versenyképességi és növekedési munkacsoport között.

iii) Ágazatközi megközelítések ösztönzése

A versenyképesség integráltabb megközelítésének előmozdítása érdekében az elnökség ösztönözte, hogy a versenyképesség szempontjából fontos kérdésekkel foglalkozó különböző munkacsoportok működjenek együtt, legyen szó akár a Versenyképességi Tanács, akár más tanácsi formációk hatáskörébe tartozó kérdésekről.

Több együttes munkacsoportos ülésre került sor a szabályozás javításával és az iparral foglalkozó munkacsoportok, illetve a belső piaccal és az iparral foglalkozó munkacsoportok részvételével.

Szintén sor került együttes ülésekre a belső piaccal és a távközléssel foglalkozó munkacsoportok részvételével (a digitális egységes piac témájában), a környezetvédelmi tanácsosok pedig meghívást kaptak arra, hogy vegyenek részt az egyik ipari munkacsoportnak a magas energiaigényű iparágak versenyképességével foglalkozó ülésén.

Általánosságban szólva a delegációk határozottan támogatták az együttes üléseket, és azokat dinamikus és hatékony módszernek tekintik arra, hogy egységes álláspontot lehessen kialakítani a különböző szakterületek között.

Széles körű egyetértés övezi azt is, hogy az együttes ülések gyakorlatát még nagyobb mértékben kell alkalmazni a jövőbeli elnökségek során. A megbeszélések során néhány delegáció támogatta annak mérlegelését, hogy ad hoc munkacsoportokat hozzanak létre olyan jelentős kérdések tekintetében, amelyek több tanácsi formáció szempontjából is relevánsak.

II. A VERSENYKÉPESSÉG ÁLTALÁNOS ÉRVÉNYESÍTÉSÉRE IRÁNYULÓ TEMATIKUS MUNKA

Az elnökség a főbb kihívások azonosítása céljából a versenyképesség fontos tényezőiről szóló tematikus üléseket és megbeszéléseket szervezett. Ezekre többnyire az érdekelt felek és külső szakértők jelenlétében került sor, akiket azért hívtak meg, hogy járuljanak hozzá a megbeszélésekhez.

Az alábbi a–g. szakasz indikatív, nem kimerítő áttekintést nyújt erről a munkáról, valamint az elnökség által azonosított főbb üzenetekről és eredményekről.

a. A versenyképesség általános érvényesítésére vonatkozó átfogó szakpolitikai megközelítés

2015 júniusában Elżbieta Bieńkowska biztos levelet küldött a versenyképességi minisztereknek a Bizottság által annak céljából végzett munkáról, hogy előmozdítsa az ipari versenyképességet és annak az uniós szakpolitikák mindegyikébe való integrálását.

Az iparral foglalkozó munkacsoport megvizsgálta a levél tartalmát. A tagállamok általában üdvözölték a Bizottság által kidolgozott integrált megközelítést, amely kiemelte, hogy egyre nagyobb mértékben figyelembe kell venni az értékláncokat, továbbá hogy az iparpolitikát tágabb értelemben kell vizsgálni, az olyan fontos aspektusokat is beleértve, mint a szolgáltatások, a digitalizálás, a szabályozás javítása és a belső piac.

Több delegáció is érdeklődést mutatott a Bizottság által tervezett konkrét intézkedések időzítésével és tartalmával kapcsolatos részletesebb információk iránt. Néhány delegáció hangsúlyozta továbbá, hogy nagyobb mértékben kell integrálni más, az uniós versenyképesség szempontjából jelentőséggel bíró olyan uniós szakpolitikákat, mint például a környezetvédelmi és az éghajlatpolitika. Felhívták a figyelmet annak fontosságára is, hogy szükség esetén bizonyos ipari ágazatokban és értékláncokban a horizontális intézkedések kiegészítéseként továbbra is alkalmazzanak bizonyos meghatározott szakpolitikákat. Több delegáció hangsúlyozta, hogy konkrét intézkedéseket kell hozni a kkv-k versenyképességének javítása céljából.

A korábbiakban a lett elnökség az uniós ipar digitális átalakításának lehetővé tételéhez szükséges intézkedésekre összpontosított, és általánosabban fogalmazva annak fontosságára, hogy valamennyi uniós szakpolitikában vegyék jobban figyelembe a digitális dimenziót; 2016 folyamán ezzel kapcsolatban még további intézkedésekre van szükség¹².

b. A magas energiaigényű iparágak versenyképességével kapcsolatos kihívások

A magas energiaigényű iparágak versenyképessége a luxemburgi elnökség egyik fő prioritása volt. Annak vizsgálatára a jelenleg folyamatban lévő fontos szakpolitikai intézkedések fényében került sor, különös tekintettel az energiaunióra, az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerére (EU ETS) vonatkozó reformjavaslatra, valamint a kereskedelempolitikai szempontokra. Górcső alá került továbbá a magas energiaigényű iparágakban megvalósított projektek számára az Európai Stratégiai Beruházási Alapból nyújtott támogatás is.

¹² Lásd a 8993/15 dokumentumot: „A Tanács következtetései az európai ipar digitális átalakításáról”.

A Versenyképességi Tanács 2015. november 9-i rendkívüli ülésén megvitatták azokat a komoly kihívásokat, amelyekkel az uniós acéliparnak szembe kell néznie. Az ülésen megállapodás született arról, hogy intézkedéseket kell hozni az európai acélágazat globális versenyképességének javítása érdekében. Ennek egy olyan átfogó megközelítés részét kell képeznie, amelynek célja versenyképes keretfeltételek megteremtése a magas energiaigényű iparágak összessége számára, mégpedig többek között a kiszámítható és következetes szabályozási környezet, valamint az innovációt ösztönző intézkedések révén. A meghozandó intézkedések magukban foglalják egyebek mellett az uniós kereskedelempolitikai eszközök teljes körű és megfelelő időben történő kihasználását a világszerte egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából, továbbá az Európai Stratégiai Beruházási Alap és az állami támogatások jelenlegi uniós keretrendszere által kínált lehetőségek kiaknázását, valamint annak biztosítását, hogy az EU ETS meggátolja a kibocsátásáthelyezést.¹³ Az ülést követő intézkedések részeként megállapodás született egy magas szintű különleges konferencia megrendezéséről az érdekelt felek részvételével és a szociális partnerek bevonásával, melynek célja a jelenlegi helyzet áttekintése és szakpolitikai lépések megfontolása lesz.

Az EU ETS javasolt reformját a Versenyképességi Tanács 2015. október 1-jei ülésének alkalmával tartott nem hivatalos miniszteri megbeszélésen is megvitatták.

Az elnökség az alábbi fő üzeneteket fogalmazta meg a vita nyomán:

- Nemzeti szinten gondoskodni kell a javaslattal kapcsolatos munka szoros koordinálásáról, és a Versenyképességi Tanácsot rendszeresen tájékoztatni kell a folyamatban lévő tárgyalások alakulásáról.
- Biztosítani kell, hogy az EU ETS meggátolja a kibocsátásáthelyezést, valamint hogy a jogbiztonság és a kiszámíthatóság révén kedvezően hasson az EU-ban a hosszú távú beruházásokra.
- Az EU ETS keretében olyan megfelelő ösztönzőket kell teremteni, amelyek valamennyi magas energiaigényű iparágban ösztönzik és jutalmaznak a legjobb teljesítményt nyújtó szereplőket, és amelyek előmozdítják a leginkább innovatív és környezetbarát megoldásokba való beruházásokat.

Ezen kívül többek között a következő főbb kérdések merültek fel, amelyeket esetleg tovább lehet vizsgálni:

¹³ A Versenyképességi Tanács rendkívüli ülésén elfogadott elnökségi következtetések az alábbi linken érhetők el: <http://www.consilium.europa.eu/hu/press/press-releases/2015/11/09-compet-presidency-conclusions/>

- Harmonizált ellentételezési mechanizmus bevezetése a közvetett kibocsátás csökkentési költségek tekintetében.
- Annak biztosítását célzó intézkedések, hogy a kibocsátásáthelyezés kockázatának kezelése hatékony és célzottabb legyen, hogy a kibocsátási egységek akár 100%-ban ingyenes kiosztása a leginkább kitett ágazatokban működő leghatékonyabb létesítmények számára legyen biztosítható, az Európai Tanács 2014. októberi ülésének következtetéseivel összhangban.
- A referenciaértékeknek a legfrissebb rendelkezésre álló termelési adatok alapján történő meghatározása, tekintettel ugyanakkor a vállalkozásokra rótt adminisztratív terhekre is.
- A karbonszegény technológiák támogatásának szükségessége, mégpedig az átláthatóság és a kiválóság elve alapján.

c. A minőségi jogalkotási program felhasználása az uniós vállalkozások és különösen a kkv-k versenyképességének megerősítésére

E munkafolyamat célja annak – egy konkrét, gyakorlati szempontból, elsősorban a kkv-k és a mikrovállalkozások szemszögéből történő – megvizsgálása volt, hogy a szabályozás javítására szolgáló eszközök és eljárások milyen módon járulhatnak hozzá annak biztosításához, hogy a szabályozás a célnak megfelelő legyen, és hogy az a kívánt eredmények elérését a leghatékonyabb módon tegye lehetővé.

A megbeszélések során figyelembe vették a minőségi jogalkotási program és a REFIT-program általános összefüggését is, és kitértek az előzetes értékelés – hatásvizsgálatok – és az utólagos értékelés eszközeire is, különös tekintettel a kumulatív költség-értékelésekre és a célravezetőségi vizsgálatokra.

Különös figyelmet fordítottak arra, hogy az uniós jogszabályok hogyan veszik figyelembe a kkv-k igényeit („gondolkozz először kicsiben” elv). Ezzel összefüggésben megvizsgálták a kkv-kre és a mikrovállalkozásokra vonatkozó egyedi eltérések és enyhébb szabályok relevanciáját és a velük kapcsolatos eddigi tapasztalatokat.

A megbeszélések nyomán különösen az alábbi kérdéseket lehet kiemelni:

- A szabályozás hatásvizsgálata – az előzetes és az utólagos értékelést is beleértve – általában véve összetett folyamat, ahol a módszereket rendszerint az egyes esetekre tekintettel kell kialakítani és alkalmazni.
- A hatások számszerűsítése (a lehetséges költségek, előnyök stb. tekintetében) nem mindig végezhető el megbízható módon. Az ilyen becslések mindazonáltal hasznos adatokat szolgáltathatnak, amelyeket a döntéshozatal során – más elemekkel együtt – figyelembe lehet venni.

- A jogszabályok utólagos értékelése értékes betekintést nyújt a szabályozói munka gyakorlati működésébe, azonban ezeknek az értékeléseknek az elvégzése általában nagyon összetett, költség- és időigényes folyamat. Az utólagos értékelés tárgyát ezért körültekintően kell kiválasztani és pontosan meg kell határozni.
- Az utólagos értékelések eredményét szisztematikusabban olyan intézkedéseknek kell követniük, mint például az acélra és alumíniumra vonatkozó kumulatív költség-értékelés. Javasolták továbbá, hogy más gyártóágazatokban vagy szolgáltatásokban is végezzenek további kumulatív költség-értékeléseket.
- Felmerült, hogy javítani kellene a REFIT-eredménytáblát a REFIT-program hatásaival kapcsolatos több számszerű becslés bevezetésével.
- A kkv-kre és a mikrovállalkozásokra vonatkozó egyedi eltérések és enyhébb szabályok hatékonyak lehetnek egyes területeken, bár abban az esetben kontraproduktívak lehetnek, ha a kkv-k piaci finanszírozást keresnek.
- A fő célnak továbbra is annak kell lennie, hogy valamennyi – kis- és nagy- – vállalkozás számára világos és egyszerű jogszabályok szülessenek, különös tekintettel arra, hogy a gazdaságban túlnyomó a szerepe a kkv-knek és a mikrovállalkozásoknak (összesen nagyjából az uniós vállalkozások 98%-át teszik ki).
- A kkv-nek minősülő vállalkozások – beleértve a mikrovállalkozásokat és az induló vállalkozásokat is – különböző típusai között jelentős eltérések mutatkozhatnak, így esettől függően igen eltérő igényeik és elvárásaik lehetnek a szabályozást illetően.
- A költségek és a terhek értékelésén túl fontosnak tűnik figyelembe venni az uniós szabályozás által a vállalkozások számára biztosított többletértéket és előnyöket is, különösen ami a jogbiztonság megteremtését illeti, valamint azt, hogy a vállalkozások számára megszűnik az azzal járó teher, hogy 28 különböző nemzeti szabályozásnak kell megfelelni.

d. Az egységes piaci integráció elmélyítése

Az egységes piac – az online piacot is beleértve – zavartalan működése az EU versenyképességének az egyik fő tényezője. Ez ráadásul egyúttal annak a néhány versenyképességi tényezőnek is az egyike, amelyek irányítása nagyrészt az EU kezében van (szemben azokkal a területekkel, amelyek nagyobb mértékben függenek a globális környezettől vagy a nemzeti szakpolitikáktól): az EU szabadon dönthet a saját egységes piaci szabályairól, valamint azok ambíciójának szintjéről.

Az egységes piac ennek ellenére sok területen továbbra is széttagolt, és az EU még mindig messze van attól, hogy valóra váltsa azt a célkitűzést, hogy az európai vállalkozások és fogyasztók az EU egész területén ugyanolyan könnyen értékesíthessenek és vásárolhassanak árukat és szolgáltatásokat, mint a saját tagállami piacukon. Nagyon sokszor még mindig 28

□ „minipiacc

kell szembesülniük.

Az elnökség számára kiemelt prioritást jelent az egységes piac – a digitális egységes piacot is beleértve – elmélyítése az európai szintű cselekvés elmaradása miatt még fennmaradó akadályok által okozott költségek („**Cost of Non-Europe**”)¹⁴ megszüntetése révén.

A versenyképességi miniszterek a 2015. július 20-án Luxembourgban tartott informális ülésükön kiemelték a piac integrációjához az akadályok megszüntetése révén hozzájáruló „jó” uniós szabályok előnyeit, illetve e szabályok szükségességét. A jó uniós szabályok kézzelfogható előnyökkel járnak a vállalkozások, a polgárok és a fogyasztók számára egyaránt.

Az elnökség az informális tanácsi ülésen folytatott megbeszélések alapján arra a következtetésre jutott, hogy a tagállamok és a vállalkozások körében komoly igény van az uniós jogszabályok hatékonyabbá és célravezetőbbé tételére, valamint a piaci integrációt és a jogbiztonságot előmozdító szabályozási eszközök alkalmazására, mégpedig elsősorban a célzott harmonizáció és az uniós jogszabályok kölcsönös elismerése együttes alkalmazásával.

Az elnökség foglalkozott továbbá a Bizottság által az egységes piac elmélyítése céljából előterjesztett két jelentősebb kezdeményezéssel: a digitális egységes piaci stratégiával és az egységes piaci stratégiával.

Ami a digitális egységes piacot illeti, a lett elnökség idején jelentős munka folyt a fő prioritások kitűzésével kapcsolatban. Mivel egyelőre még csak folyamatban van a jogalkotási javaslatok elkészítése – azok benyújtása 2015 vége felé és a 2016. év folyamán várható –, a luxemburgi elnökség a Bizottságon belül jelenleg zajló munka figyelemmel kísérésére összpontosított, illetve a Bizottságnak különösen az online platformokra és a megosztásalapú gazdaságra vonatkozó jövőbeli szabályozási megközelítésével kapcsolatos néhány fontos kérdés mélyreható vizsgálatára. Ennek céljából együttes ülésekre került sor a belső piaccal és a távközléssel foglalkozó munkacsoportok között.

¹⁴ Lásd az alábbi jelentést:
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/563350/IPOL-EAVA_ET\(2014\)563350_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/563350/IPOL-EAVA_ET(2014)563350_EN.pdf)

Ezen túlmenően, az elnökség hozzálátott az egységes piaci stratégiával kapcsolatos munkához, és ennek keretében megvizsgálta a Bizottság által javasolt főbb szakpolitikai prioritásokat. A belső piaccal és az iparral foglalkozó munkacsoportok együttes ülésen vizsgálták az egységes piaci integrációról és a versenyképességről szóló jelentést, amely bemutatja a stratégiát alátámasztó gazdasági adatokat.

E tekintetben az alábbi kérdések merültek fel:

- Az egységes piaci stratégia és annak célkitűzései nagy támogatást élveznek.
- Ahhoz, hogy a növekedés és a munkahelyteremtés terén kézzelfogható eredményeket sikerüljön elérni, biztosítani kell az e stratégia és a digitális egységes piaci stratégia közötti megfelelő koordinációt.
- Az egységes piaci stratégián, illetve a digitális egységes piaci stratégián alapuló majdani konkrét kezdeményezések az akadályok megszüntetésével, valamint a gazdasági szereplők és a fogyasztók számára a jogbiztonság megteremtésével várhatóan hatékonyan hozzá fognak járulni az egységes piac működésének a javításához.
- Az eredmények következetességének és konvergenciájának biztosításához fontos a Tanácsban politikai szinten figyelemmel kísérni a két stratégia végrehajtása és az egyes kezdeményezésekről folytatott megbeszélések terén elért eredményeket.
- A delegációk határozottan üdvözölték, hogy az uniós versenyképességről és az egységes piaci integrációról korábban évente készült jelentések egyetlen dokumentummá olvadtak össze.
- Az integrált jelentés általában jó tényalappal szolgál az egységes piac működésének értékeléséhez és a szakpolitikai igények azonosításához.
- Ami a jövőbeli jelentéseket illeti, további erőfeszítésekre van szükség egy következetesebb elemzési keret létrehozásához, egyrészt a jelentés különböző elemei közötti integráció/kapcsolt javítása, másrészt pedig a tagállamok teljesítményéről szóló fejezetek integrációja révén.
- A delegációk határozottan támogatják továbbá a jelenlegi keret olyan minőségi és mennyiségi mutatókkal való kiegészítését, amelyek üzleti szempontból, és elsősorban a kkv-k szempontjából tükrözik a versenyképességet és az egységes piaci integrációt.
- Az egységes piaci integráció terén elért eredmények nagy politikai láthatóságának biztosítása érdekében alaposabban meg lehetne vizsgálni egy (vagy korlátozott számú) kiemelt mutató bevezetésének a lehetőségét.

e. A kkv-k forráshoz és beruházási lehetőséghez jutásának megkönnyítése

Az európai kkv-k folyamatosan nehézségekkel küzdenek a növekedést illetően, ahogyan tevékenységüknek az egységes piacon és a nemzetközi szinten való bővítése kapcsán is. A szabályozási akadályok – mint például az indokolatlan terhekkel járó szabályozás, a tagállami szintű eljárások, valamint a határokon átnyúló tevékenységek előtt álló akadályok¹⁵ – mellett a finanszírozáshoz való hozzáférés is a vállalkozásokat sújtó legfőbb problémák között szerepel. Ez az oka, hogy a kérdés állandó jelleggel az uniós szintű szakpolitikai prioritások élén szerepel.

Annak ellenére, hogy a probléma sok figyelmet kap, a kkv-k továbbra is nehézségekkel küzdenek ezen a téren. Ennek következtében egyes vállalkozások – különösen azok, amelyek gyorsan növekszenek, és amelyek számára ezért kulcsfontosságú a finanszírozás – növekedésük biztosítása érdekében a világ más részeire (különösen az Egyesült Államokba) telepítik át tevékenységüket.

Az elnökség célja az volt, hogy áttekintést készítsen a piac jelenlegi helyzetéről, felmérendő, hogy mit tehet az EU a finanszírozáshoz jutás javítása érdekében.

Ennek érdekében áttekintett egy sor, a versenyképességhez kapcsolódó uniós finanszírozási eszközt, így a Horizont 2020-at, a COSME-t¹⁶, az európai strukturális és beruházási alapokat, valamint az Európai Stratégiai Beruházási Alap nyújtotta finanszírozási lehetőségeket is.¹⁷

Nagy hangsúlyt fektetett az alternatív finanszírozási források – így a tőkepiacok, a kockázati tőke és a közösségi finanszírozás – elérhetőségének javítására is, amelyeket a világ más részein szélesebb körben alkalmaznak, és amelyeknek nagyobb szerepet kellene játszaniuk az olyan vállalkozások esetében, amelyek nehezen jutnak forráshoz, különös tekintettel a kkv-kre és az induló vállalkozásokra. A meglévő uniós finanszírozási eszközöknek – például az Európai Stratégiai Beruházási Alapnak – e tekintetben is szerepet kellene kapnia.

¹⁵ E kérdésről részletesebben lásd fent a c. szakaszt.

¹⁶ „A vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program” (COSME) (2014–2020).

¹⁷ Áttekintette az előző finanszírozási időszak (2007–2013) alatt futott programok eredményeit is.

A következő problémák körvonalazódtak:

- Az Unió pénzügyi eszközei sokféle finanszírozási lehetőséget nyújtanak, és ezek általában jó eredménnyel működnek. További elemzésre lenne azonban szükség arra nézve, hogy ezeket hogyan használják a kkv-k, valamint hogy és ez milyen hatással van rájuk nézve.
- A vállalkozók sokszor nincsenek tisztában a meglévő lehetőségekkel, a tagállami közigazgatási szervek és a reklámügynökségek pedig sokszor nem tudják eljuttatni a megfelelő információkat a célcsoportokhoz. Kulcsfontosságú, hogy az információk eljussanak a kkv-khez.
- A kkv-k, a pénzügyi közvetítők és a szakértők közötti kapcsolat szorosabbra fűzésével és képzésekkel kell javítani a pénzügyekkel kapcsolatos tudást és tájékozottságot.
- Az EU finanszírozási portáljának¹⁸ ismertségét és felhasználóbarát voltát tovább lehetne növelni az arról szóló tájékoztatók javításával, a közvetítő szervezetek mozgósításával stb.
- Nagy támogatottságot élveznek a tőkepiaci unió keretében meghozandó ambiciózus intézkedések: ezek célja az lenne, hogy növekedjen az alternatív finanszírozási források szerepe.
- A pénzügyi ökoszisztéma részeként nagy jelentőségűek maradnak a finanszírozás olyan hagyományos formái is, mint a bankkölcsönök, mert ezek például a hagyományosabban működő, kevésbé innovatív kkv-k számára általában nagyobb jelentőséggel bírnak az alternatív finanszírozási forrásoknál.
- Biztosítani kell, hogy a meglévő uniós szintű intézkedések és a már működő programok összhangban legyenek a tagállami piacok helyzetével.

f. Az értékláncok figyelembevétele a szakpolitikai tervezés során

A nemzetközi gyártás, kereskedelem és beruházások egyre inkább globális értékláncok mentén szerveződnek, amelyekben a gyártási folyamat egyes szakaszaira más-más országban, sok esetben más-más földrészen kerül sor.

A regionális kereskedelmi integráció területén az EU más régiók előtt jár. Az egységes piac megkönnyítette az európai vállalkozások számára a nagy méretű piacok nyújtotta lehetőségek kihasználását, és csökkentette a tranzakciós költségeket. Ezzel egy időben szilárd alapot adott az európai cégek számára ahhoz, hogy készségigényesebb és magasabb hozzáadott értékkel járó tevékenységek felé mozduljanak el. Ez azt jelenti, hogy az európai cégek már most is jó pozícióban vannak a globális értékláncokban való részvétel szempontjából és kiaknázzák az azok növekedése által biztosított előnyöket.

¹⁸ www.access2finance.eu

Az elnökség jobban át kívánta látni, hogyan működnek a globális értékláncok, valamint hogy mit jelentenek a vállalkozások és a szakpolitika alakítói számára. Ezt többek között annak a versenyképesség általános érvényesítéséről szóló levélnek a fényében tette, amelyet Elżbieta Bienkowska biztos küldött a versenyképességért felelős minisztereknek (lásd fent), és amelyben a biztos utalt az európai cégeknek az európai és globális értékláncokba történő integrálását elősegítő intézkedésekre.

E tekintetben a következő problémák körvonalazódtak:

- Az európai és a globális értékláncok szoros integrációja összetett kérdéseket vet fel, amelyeket alaposan meg kell fontolni az uniós és a tagállami szintű szakpolitikai tervezés során.
- A kkv-k számára általában komoly előnyökkel járhat, ha közvetlenül vagy közvetett módon részt vesznek a globális értékláncokban.
- Határozott az egyetértés a tekintetben, hogy a globális értékláncokat jobban figyelembe kell venni az uniós szakpolitikák kidolgozása során. További erőfeszítésekre van szükség a globális értékláncok megértéséhez, ahogy annak áttekintéséhez is, hogy azok mit jelentenek az uniós szakpolitikák alakítói számára, többek között az adott lehetőségeknek az értéklánc egyes pontjain gyakorolt hatása tekintetében.
- Regionális szinten elengedhetetlen a magas szintű piaci integráció az értékláncok fejlesztésének előmozdításához. A belső piac további elmélyítése kiváló eszköz arra, hogy az EU vonzóbbá váljon és nagyobb szerepet kapjon a globális értékláncokban.
- Nincsen minden szereplő számára alkalmazható egységes szakpolitikai megoldás az egyes tevékenységi területek előmozdítására. Az értékláncok és a szakpolitikai kérdések kapcsolatát az egyes esetekre lebontva kell felmérni.
- Az értékláncokban olyan innovációs lehetőségek rejlenek, amelyek jóval túlmutatnak a kutatás-fejlesztésen, és olyan területekre is kiterjednek, mint a folyamatok, a logisztika és a szolgáltatásnyújtás.
- Az EU-nak lehetősége van arra, hogy a különböző területek képviselőit egy asztalhoz ültetve elősegítse az ágazatok, technológiák és folyamatok közötti szinergiák azonosítását, ez pedig jelentős gazdasági lehetőségeket rejthet magában.
- Az értékláncok működésének feltérképezéséhez az elnökség a légiközlekedési ágazatot használta példaként. A jövőbeli soros elnökségek más ágazatokat is feltérképezhetnének.

g. A klaszterekben és az intelligens szakosodási stratégiákban rejlő lehetőségek

Elżbieta Bienkowska a versenyképességért felelős minisztereknek küldött 2015. júniusi levelében (lásd fent) hangsúlyozta, hogy a klaszterekben és az intelligens szakosodási stratégiákban rejlő lehetőségek kiváló eszközei lehetnek az ipar versenyképessége előmozdításának, a határokon átívelő stratégiai együttműködésnek és az európai értékláncok fejlesztésének.

A klaszterekre vonatkozó szakpolitikákat számos európai régióban alkalmazzák az innováció és az ipar modernizációjának elősegítésére. Ezek a szakpolitikák a regionális és helyi ökoszisztémák intelligens szakosodási stratégiáinak kulcstényezői lehetnek, amelyek elősegíthetik az innovációs kedv növekedését, a technológiák alkalmazását, valamint a tudás terjedését. Eszközei lehetnek egyben a kkv-k innovációs folyamatokba és a regionális és nemzeti határokon túlmutató értékláncokba történő integrációjának is.

Az elnökség célja ezen a téren az volt, hogy számba vegye a terület már létező uniós szakpolitikáit és feltérképezze a további lépéseket. A megbeszélések nyomán különösen az alábbi kérdések kaptak hangsúlyt:

- A Bizottság által a klaszterközi együttműködés elősegítése céljából létrehozott eszközök kedvező fogadtatásban részesültek a tagállamokban.
- Lényeges, hogy a létező eszközök és szakpolitikák közötti minden szinergia kiaknázódjon.
- Az érvényben lévő intézkedések változatossága miatt előnyös lenne a létező uniós szakpolitikákra, valamint azok hatékonyságára irányuló konzisztens áttekintés kidolgozása (az eddig elért eredmények, hiányosságok stb.).
- A klaszterstratégiák segítségével elért konkrét eredmények közé tartozik az ipar és a szolgáltatók közötti kapcsolat erősítése, az innováció és a vállalkozói kedv ösztönzése, valamint a kkv-k beépítése a nemzeti határokon túlmutató értékláncokba.

-
- Elősegíthetik a kkv-k részvételét is az olyan uniós programokban, mint a Horizont 2020,
- valamint fontos szerepet játszhatnak az innovatív projektekbe, az ipar modernizálásába stb. történő magánberuházások mobilizálásában is.
- Az Unió részvétele komoly hozzáadott értéket nyújthat az interregionális és páneurópai klaszterprojektek és intelligens szakosodási stratégiák kidolgozása és az azokban való részvétel tekintetében.
- A jelentősen eltérő fejlettségű európai régiók összekapcsolásában rejlő lehetőségeket jobban fel kell térképezni.

III. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK

A versenyképesség általános érvényesítése azt jelenti, hogy – a Versenyképességi Tanács megbízásának megfelelően – a versenyképességgel kapcsolatos kérdéseket figyelembe veszik az uniós szintű szakpolitikai tervezés és a tagállami szintű szakpolitikai koordináció során. Ezt dinamikus és állandó folyamatként kell tekintetni.

A versenyképesség horizontális érvényesítése érdekében kifejtett erőfeszítéseknek nem szabad más tanácsi formációk tevékenységét ismételniük, és nem szabad azokkal átfedéseket képezniük. E tevékenység nem kérdőjelezheti meg a fontos és legitim közérdekű célok teljesítését sem.

A Versenyképességi Tanács által nyújtott hozzáadott érték sokkal inkább az kell, hogy legyen, hogy a testület feltérképezi azokat a lehető legkisebb teherrel járó, leghatékonyabb és költséghatékony módszereket, amelyek hozzájárulhatnak a Szerződés céljainak a versenyképességet nagy mértékben érintő szakpolitikai területeken történő teljesítéséhez – mind a Versenyképességi Tanács illetékességén belül, mind azon kívül –, valamint hogy javítja a versenyképességet érintő szakpolitikák konzisztenciáját. A Versenyképességi Tanács feladata kell, hogy legyen az is, hogy jelezze az adott szakpolitikával vagy reálgazdasági fejleménnyel kapcsolatos, a versenyképességet érintő aggályait.

E tekintetben különös figyelmet kell fordítani az egységes piac integritásának megőrzésére, valamint az annak kiteljesítéséhez való aktív hozzájárulásra. Az egységes piacra vonatkozó jogalapra (EUMSZ 114. cikk) hivatkozó minden javaslatnak aktívan elő kell segítenie az egységes piac jobb működését.

A tagállamok és a Bizottság határozott támogatása mellett az olasz, lett és luxemburgi elnökségi trió számos különböző intézkedést hozott a Versenyképességi Tanács munkamódszereinek javítása, valamint a versenyképesség általános érvényesítése érdekében.

Az új munkamódszerek megvalósítása időbe telik. Világos, hogy az új módszereket a gyakorlatban, fokozatosan kell javítani annak érdekében, hogy azok konzisztensen kedvezőbb és konkrét eredményekkel járjanak. Közép- és hosszú távon az e jelentésben vázolt munkamódszerek alapján működő jobb irányítási struktúra várhatóan hozzá fog járulni a Versenyképességi Tanács befolyásának növekedéséhez azzal, hogy a testület kézzelfoghatóbb módon fog hozzájárulni az EU versenyképességét érintő kérdésekhez.

A fenti munka tapasztalatai és annak főbb eredményei alapján a luxemburgi elnökség az alábbi ajánlásokat kívánja előterjeszteni.

Az elnökség ajánlásai a versenyképesség általános érvényesítése tekintetében

- A **versenyképesség szempontjának általános érvényesítéséről szóló elnökségi jegyzék** hasznos eszköze lehet a versenyképesség szempontjából legfontosabb javaslatok nyomon követésének. A jegyzéket folyamatosan frissíteni kell, mert a politikai folyamat – így a tagállami szintű koordináció – háttéréül kell, hogy szolgáljon. A jegyzéket a jövőben részletesebb információk segítségével operatív jellegűbbé lehetne tenni; ilyenek az egyes javaslatok és kezdeményezések aktuális helyzetére, vagy a (versenyképességet is érintő) hatásvizsgálatok elvégzésére és azok módszereire vonatkozó információk stb.
- A **versenyképességi állapotfelmérés** bizonyította sikerességét a versenyképesség általános érvényesítésének nyomon követése, valamint a Versenyképességi Tanács működésének javítása tekintetében. Az állapotfelmérés továbbra is a Versenyképességi Tanács minden ülésének első napirendi pontjaként kellene, hogy szerepeljen. Fokozatosan, a tapasztalatok alapján lehet tovább javítani, többek között a megbeszélések lényegretörőbbé tételével és a rendszeres nyomon követés biztosításával. Tartalmát tekintve az állapotfelmérésnek szorosan kapcsolódnia kell a Versenyképességi Tanács adott ülésén szereplő napirendi pontokhoz.
- A **magas szintű versenyképességi és növekedési munkacsoport** jelentős szerepet játszhat a versenyképesség általános érvényesítésében. A soros elnökségek a munkacsoport keretében további részletes elemzéseket végezhetnek az általános érvényesítéssel kapcsolatos kérdéseket illetően, amelyek azután a Coreperben történő előkészítést követően a Tanács megbeszéléseinek részét képezhetik. A munkacsoport részt vehetne az állapotfelmérés nyomon követésében is.
- Általánosságban kiemelkedően fontos a **versenyképességre vonatkozó integrált megközelítés** további előmozdítása a Versenyképességi Tanácson belül és a Tanács különböző formációi között is. A kulcsfontosságú témák eltérő perspektívák figyelembevételével mellett kerülnek terítékre a különböző munkacsoportok együttes ülésein. Ez a gyakorlat hatékony módszer arra, hogy az adott kérdésben a különböző területek szakértői közös értelmezést dolgozzanak ki.
- Szükség van a versenyképességhez kötődő nagy politikai folyamatok – például a **digitális egységes piac** és a **digitális egységes piaci stratégia** – irányításának megerősítésére is. A Versenyképességi Tanácsnak fel kell vállalnia szerepét és rendszeresen át kell tekintenie az ezeken a területeken elért haladást.
- Nagy igény van a **Bizottság által tervezett**, a versenyképesség általános érvényesítésének elmélyítését célzó **konkrét fellépések időzítésére és tartalmára** vonatkozó részletesebb információkra, többek között az **Európai Unió iparának digitalizálását** illetően.
- A Bizottságnak szükség szerint meg kell fontolnia az egyes ágazatokkal vagy értékláncokkal kapcsolatos **konkrét szakpolitikák és cselekvési tervek** továbbvitelét vagy kidolgozását, amelyek kiegészítik a horizontális intézkedéseket.
- A Tanácsnak továbbra is rendszeresen nyomon kell követnie a **tanácsi következtetések végrehajtását**. A lett elnökség alatt nagy ívű áttekintésre került sor, amit 2016 során meg lehetne ismételni.

A luxemburgi elnökség felkéri a jövőbeli elnökségeket és a Bizottságot, hogy építsenek e jelentés megállapításaira és mérlegeljék hogy azokra a jövőben visszatérnek.